

Emporion

ANY III

Segona època

NUM. 247

SUMARI

Lleus comentaris: Els darrers puntals?, per Josep Castells. — *Sant Josep i les primeres orenetes*, per Martí Gimeno i Massaguer. — *Vers i prosa*, per F. Viver, prev. — *Agronomia pura: El resorgiment de l'esperit constructiu*, per Rafael Massaguer. — *D'espectacles*, per Repòrier. — *Notícies*.

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

DISPONIBLE

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-

Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega

-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES

Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

F O N D A S I M O N

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASA-
MENTS, BATEIGS, ETC.

PREUS ECONÓMICS

Esparteria, 6

i

Vidrieria, 12

Telèfon, 17992

B A R C E L O N A

DISPONIBLE

Emporion

PERIÓDIC QUINZENAL

ANY III
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 11 de març de 1934.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Torroella, un any
Fora, un any
Estranger, un any

Núm. 247

LLEUS COMENTARIS

ELS DARRERS PUNTALS?

Sembla talment que hàgim obert un curs de teatre amateur. El dia 25 prop-passat actuà en el Cinema Montgrí un agrupament artístic de la veïna ciutat de Palafrugell. Diumenge passat la nostra secció dramàtica «Joventut» donà una representació de «Foc Nou» en el mateix teatre. La nit d'avui, tocarà el torn als aficionats de l'Arèneu Pi i Margall de La Bisbal. Després encara la novella secció de la joventut d'Esquerra de la nostra vila.

Fa que ningú no diria que el teatre — ens referim al Teatre Català com a institució, com a manifestació de la nostra vida cultural i artística que és la que verament pot interessar-nos — està en crisi? No obstant, és així mateix.

Us haureu fixat segurament, que d'un quant temps ençà la premsa catalana ha représ amb intensitat els temes teatrals. I n'hi ha per això i molt més. Cal esbrinar les causes que han motivat el llençament dels nostre teatre de totes les sales d'espectacles de Barcelona — com es llen-

cen, o com es llençaven abans, en temps dels començaments, els mobles al carrer d'una casa habitada per un mal pagador o per una família indigent.

Tot hom hi diu la seva. Que si els autors; que si les companyies; que si les empreses; que si el públic, que si la manca de públic — millor dit.

No ens agrada pas de fer el sabarut. Per això ens abstindrem d'exposar una opinió més a base del que ja han dit les persones competents i autoritzades. El que volem subratllar tan sols, és aquesta paradoxa: mentre a Barcelona i a tot arreu, el teatre oficial, el teatre com a activitat professional, com ha explotació i com a negoci, travessa una situació precària, desastrosa, insostenible; en canvi en cada petita ciutat, en cada vila i en cada poble i poblet de Catalunya trobareu un estol d'aficionats d'ambdós sexes que conreen el teatre amb un públic edicte, fervent i entusiasta.

«Bon» el gran caricaturista, el roda-món, ens deia que el cas de Catalunya no es registra en cap altre país civilitzat d'Europa i Amèrica. Això és: que encada nucli urbà, àdhuc en el poble més rural i més oblidat de la nostra terra trobareu la penya dels virtuoses, de *aelittantis* —si voleu— però, mantenedors a la fi de les nostres arts i de les nostres lletres, els quals, al marge de les activitats econòmiques i per tant, materialistes, viuen una altra vida, una vida superior, dessinteressada, espiritual, idealista. Vegeu sinó el nombre de publicacions que s'apieguen sota la denominació de premsa local. Vegeu també, l'abundor d'organitzacions culturals, polítiques o simplement recreatives.

Heus ací on rau la vitalitat de la nostra Pàtria.

Per a completar aquest quadre enliuernador i circumscriuint-nos novament al camp de les activitats teatrals —objecte d'aquest comentari— caldria que de cada penya artística, de cada secció d'aficionats sorriessen i es formessen autors independents, els quals podrien fornicar les noves promocions de literats, dramaturgs i comediògrafs, en camí de desaparèixer, si el Teatre oficial continués, com fins ara, oferint tan pocs estímuls i tan poques perspectives falagueres.

Si aquest cas arriba tots sabrem on cercar els darrers puntals del teatre de la nostra terra.

JOSEP CASTELLS

SANT JOSEP I LES PRIMERES ORENETES

En un quarto blanc ple de silenci dorm un noi que teixeix la madeixa del són de la innocència. El quarto que és ample i gran, mira a Orient. Les primeres clarors del nou dia entren

per les esclatxes de les portes i fonen les penombres fosques suavitzant les faccions espesses de la nit. La llum del matí s'obra com una poncella i entra somrient amb reflexes de nacars i corals. Agil i graciosa, es posa per les parets i el sostre, revolotejant com papellones pels camps verds de l'estiu.

Les campanes de l'església en aquesta hora ja tritlegen a qui mes i millor. Un sortidor de notes de metall, fresques i cristallines s'escampen pels aires, portades per les ales de rumors del vent.

Aquesta música de volar lleuger de campanes, és la prenda que escau millor al paisatge dels entorns de Torroella, en dies de festa al matí. El son del noi, pesat com una llosa durant la nit, en arribar el matí, se li fa lleuger com una ploma. Els sons i les formes, comencen a dibuixar-li vagues impresions en la ment, com les onades que una darrera l'altra es desmaien en les sorres humides de la platja. I el miracle de la vida li torna a somriure de color de rosa quan desclou els ulls. I la caixa de sorpreses s'obre a plena llum, de sentits, de reflexes i de sons meravellosos, i, el pols i el cor, palpiten amb el ritme del nou dia que naix. Es passa la ma pels ulls, i les campanes vibrants amb el toc clar i net, anuncien el dia de festa.

¡Avui és Sant Josep! es diu, dirigint-se a ell mateix, i el cor se li eixample de content. ¡Com li agrada aquest tocar de les campanes! I el vent que, és fort, porta d'aquí i d'allà la cançó que s'esten per tot Torroella, com si fos una bandera blanca sacsejada en el cel blau. Per moments, els sons arriben forts i clars, com si talment fossin tocats al costat mateix del llit, i, seguidament s'allunyen en llargues vibracions ondulades, que es destenyeixen i es fonen pels aires clars de l'infinit. I tornen i es tornen a allunyar. Ell coneix pel toc, cada una

de les campanes que tritlleigen i les va anomenant pel seu nom, mentre segueix amb la vista, les perles de llum que fuigen pel sostre.

Un pensament lleuger com l'ungla que raspa una calcamania el porta a recordar la figura de Sant Josep. El Sant Josep que ell recorda, és el que ha vist en cromos i estampes que adorneu els llibres d'anar a missa. És el Sant Josep conegut per tots, d'aspecte humil i bonadós, amb el cap una mica reclinat i els ulls baixos, amb aire resignat i tot ell està impregnat d'una forta flaire de santedat. El xicot no ho gosaria dir, però la veritat és que, Sant Josep, no és el Sant de la seva devoció.

Té un concepte molt confós del que són els sants, però, a ell li agrada tot allò que enraona a la sensibilitat.

Pensa que una festa com aquesta que, tritlleigen les campanes en un matí de glòria com el d'avui, tindria d'ésser dedicada als sants que han conquistat la glòria del cel, en accions valentes i generoses. Aquest noi sent una admiració fervent pel Sant Martí del quadre que té penjat a la capçalera del llit. Aquest sí que és un sant magnífic! No li cap dubte: li basta veure el gest arrogant i noble, de rallar un troç de capa per a donar-la als pobres que van pel món. I, ultra, munta un cavall blanc que dona ganes de veure'l, amb la cua i les crins estarrufades i una de les potes davanteres la té sempre a punt de començar a galopar, i el Sant porta encara una espasa grossa de puny recamat, però per sobre de tot, el que més admira de Sant Martí, és que té l'aspecte de un gentil i valent cavaller, com els prínceps de contes.

El recorda amb sentiment (direm que el noi es deia Martí) que pel dia de festa d'aquest Sant, les campanes no tritlleigen, i, fins els dies de novembre, es tornen tristos i plujosos. Però, com que el noi té una explicació —encara

que molt simple— de cada cosa, creu, que, en el cel s'han oblidat de Sant Martí i dels seus mereixements, perquè d'altra manera no ho comprendria.

De cop i volta, sense pensar-ho molt, de un bot salta del llit i amb dues esgarrapades es vesteix i d'un parell de brincos puja al terrat —terrat aquest, que, per la seva altura, recull les millors vistes de Torroella i dels seus entorns— Posar els peus al terrat en els matins clars, es submergir-se en un bany de vida. L'atmosfera lluminosa, clara i transparent, inunda les terres de clarors i de colors suaus que s'estenen fins el límit d'allà a on arriba la mirada. Els aires frescos porten carícies de neus llunyanes, de muntanyes i de cels.

Perspectives fines com railles de llapis blaus o morats s'estenen des del mar fins al cor de la muntanya dels Angels. Un cel brillant, esmerilat com una petxina desclosa, que acaba de sortir de l'aigua, llueix amb els raixos i reflexes del sol. Terres de regadiu, verdes i ombrives, de rumors de fulles, i de cants d'auells. Terres seques, dixutes i aspres que fructifiquen regartles amb suors. Una plana tranquil·la s'exièn més enllà del riu, i, guarda pobles vells i descolorits com retaules romànics que, dormen el son dels segles, arrelats a les entranyes de la terra, en mig de la pau tranquil·la dels camps. El Ter, separa les dues planes i corre apacible entre arbres i bardisses com una serp de plata, que té el cap en el mar. Girant la vista, un poble de teulats, de teules rojes, cobertes de molsa, s'aixeca sobre Torroella, i, sobre d'aquest mar desnivellat de teulats, les intempèries dels segles hi han deixat estès amorosament un mantell vell d'ocre rovellat que, segons en les hores que es mira, brilla amb reflexes d'or.

Per sobre d'aquests teulats, s'aixeca la fe i la voluntat de pedra del campanar com si tin-

gués ales, i manté fins al cim de tot, l'esperit de l'església, ferm i solemne de cara a cara els segles: els passats i els que han de venir.

I a muntanya, en un ample semicírcul de soledat gris que corona el castell de Monigrí, rellalla el panorama i deixa pas al cel.

—«Manxaire... Manxaire!! mira! allà ve la primera oreneta..!» I el noi segueix amb la mirada el vol magesiuós i elegant de l'ocell que llisca pels aires fins a donar una volta pels entorns de l'església. «Una altra. Manxaire! i més enllà en ve encara una altra..!» Però el pobre Manxaire, que, ja feia estona que la llum havia deixat de il·luminar-li el seny, i tenia les faccions buides de sentits, la realitat de la vida a penes si li arriba al magí espatllat. El noi creia que, el pobre Manxaire podria també gaudir de la seva ingènua alegria.

Peró el pobre Manxaire seguia mastegant figures seques, amb la mateixa indiferència que la mula rosega garrofes. !Què li podia importar a ell que ja no tenia seny, i, en canvi tenia molts anys, l'arribada de la primera oreneta! Però el cor del pobre Manxaire també havia sigut jove, i, qui sap, si en arribar el primer ocell a Torroella, quan era un noi, també el cor li havia saltat de content cridant i senyalant el cel: «Allà ve la primera oreneta!»

MARTÍ GIMENO I MASSAGUER

B. Aires, 31 gener 1934.

VERS I PROSA

EN LA MISSA NOVA
DE MN. JOAN BOSCH.

Com el Jesús del Cenacle,
avui amb llavis divins
obreu el més gran miracle
que palpita món dins.

Vostra fecunda paraula
fa nàixer el Redemptor
de l'altar damunt la taula
com una Rosa d'amor.

I a la terra que està enclosa
en hivernal, trista nit,
heu ofert la santa Rosa
que duu olors de l'infir.

Des que morí en el Calvari
Crist és la Vida del món,
i tancat en el Sagrari
sa llum eterna difon.

El Sagrari, amor i pau,
per a un món d'odis i guerra.
D'eix tros de cel a la terra
Jesús us dona la clau.

Guiar d'eixa llum suprema,
ple d'Amor celestial,
heroi del més gran Poema,
guerregeu per l'Ideal.

F. VIVER, prev,

Torroella de Monigrí, 4 de març de 1934.

AGRONOMIA PURA

El resorgiment de l'esperit constructiu

*A l'amic Josep Coll actiu i intel·ligent pagès president del
Sindicat Agrícola de Torroella de Monigrí.*

Sempre m'he fet la il·lusió que Torroella esdevindrà un dia o altra el primer centre agrícola de l'Empordà, un aglutinant d'energies comarcals disperses d'aquesta naturalesa i un fac-

tor de decisiva influència en la poixança general de l'agricultura catalana.

Són innúmeres les circumstàncies que situen l'esmentada vila en un lloc preferent per tal de poder realitzar aquesta doble tasca: de cultura i de riquesa.

Per això fer, és indispensable una condició elemental, però de màxima eficàcia. Unió. L'unió ho fa tot. Sense unió les generacions se succeïxen i el progrés resta estacionari.

Fruit de la unió és l'organització. I de cara a una organització eficient és que cal lluitar sobretot en els moments que més enllà de la iniciativa privada, els moviments sindicals i cooperatius arreu del món civilitzat donen fruits preciosos i abundosos. No basta l'esforç individual per a determinades empreses; sovint es necessita l'assistència mútua.

D'aquí ve la creació i organització d'un sindicat agrícola en poblacions de importància com Torroella, que viuen d'una economia predominantment agrària; amb preferència de productes d'exportació, sigui ni més ni menys que una necessitat viva i indefugible.

Cal tenir en compte, però, que aquella unió de que us parlava només té eficàcia quan és sostinguda «voluntariament» per una suma d'esforços individuals. La cooperació «imposada» com preté fer-ho el Govern de Catalunya des de les altes esferes de l'estat, significa una transgressió de la iniciativa privada o individual, de la qual soc acèrrim defensor. I el mitjà més contundent d'aplegar entorn d'una organització sindical el major nombre possible de voluntats, és el de predicar amb les normes clàssiques de la moral i del dret, i no amb l'equívoc.

El pitjor mal dels pagesos catalans ha estat el de jugar amb el confusionisme, donant-ne recentment un exemple vil amb l'haver demostrat

que el camp de Catalunya només estrobava en condicions favorables per a fecunditzar les campanyes demagògiques de la pitjor mena.

Allí on no havia estat possible que arrelés un organisme del tipus mundial de sindicació, o cooperació, ha pogut arrelar en canvi amb una facilitat pasmosa, gràcies a la ingerència funesta de la política, agrupacions d'esperit feudal que ressucitant els tòpics més desacreditats, han creat problemes absolutament artificials amb la consegüent lluita de classes sempre estèril i abominable.

Imaginar-se un «sindicat de treballadors de la terra», per exemple, integrat en llur majoria per propietaris, és quelcom tan absurd que no més pot provocar un somriure d'ironia, i que solement pot produir perturbacions en l'economia i en la pau social d'un poble.

En canvi si vint-i-cinc anys enrera, per exemple, i parlant concretament de Torroella, haguessin pensat amb aquest esperit de solidaritat i d'unió que jo us parlo, evitant la mort ingloriosa de l'antic sindicat, barrant el pas a tots els microbis de descomposició, avui a Torroella allí on diu Caixa de Pensions, tindriem tots la satisfacció legítima de veure-hi un altre rètol aureolat de majestat i grandesa que diria: Sindicat Agrícola de Torroella de Montgrí.

Amb la certesa que dius d'aquell fogar de convivència col·lectiva, a hores d'ara, ja hi haurien estat resoltes totes les diferències socials que entre vosaltres poguessin existir.

RAFAEL MASSAGUER

(Continuarà)

D'espectacles

TEATRE CINEMA MONTGRÍ

Diumenge, dia 25 de febrer, l'Agrupació dramàtica «Costa-Brava» de Palafrugell celebrà una vetllada artística-musical en el Cinema Montgrí de nostra vila.

Amablement invitats pels organitzadors ens fou grat assistir com a representants d'Emporion a la simpàtica festa, l'obertura de la qual va anar a càrrec de la coneguda orquestra La Principal de Palafrugell. Després es posà en escena la celebrada marina en un acte, original del llorçai poeta N'Apel·les Mesires, titolada, «Sirena». L'impressió rebuda amb motiu de la interpretació d'aquesta bella estampa de marina fou mol falaguera, car els joves «amateurs» palafrugellencs la jogueren amb un encert ben remarcable i amb una caracterització perfecta.

Es presentà seguidament la notable orquestrina «La Principal de Palafrugell» executant diverses composicions musicals ultra-modernes. El públic aplaudí amb entusiasme totes les peces, particularment «Gaviota» (habanera) original del mestre Frederic Sirés.

A la segona part, els aficionats representaren la fina comèdia en dos actes de Pompeu Creuhet, «Comèdia d'amor». No es una obra abste per a el lluíment de cap individualitat, però en canvi, posa a prova la compenetració i el conjunt de tot l'elenc que la representa i li dona vida. Les distingides damiselles palafrugellenques ompliren de gràcia i de simpatia l'escenari del Cinema Mongrí.

Finalment el chor d'homes desgranà unes quantes cançons catalanes dites amb perfecta afinació. El públic força nombrós que assistí a l'espectacle restà complagut de la tasca realit-

zada pels diversos elements palafrugellencs, als quals endressem la nostra cordial felicitació.

* * *

«SOCIETAT ORFEO TORROELLENC»

Aquesta entitat, recentment fusionada amb la secció teatral «Joventut», inaugurarà les seves tasques celebrant diumenge passat una vetllada músico-teatral.

L'interés de l'espectacle, ultra constatar els avenços experimentats pels nostres notables aficionats, radicava en el fet de poder aplaudir la meritíssima orquestrina torroellenca «Els Montgrins».

Després de l'interpretació de la fantasia de «Don Gil de Alcalá», es posà en escena la comèdia dramàtica «Foc Nou» original de l'eximí Ignasi Iglésias. No som massa partidaris de veure obres de tanta embargadura a càrrec de simples aficionats. Així i tot cal reconèixer la discreció, a estones el feliç encert dels intèrprets en cada un dels seus respectius papers. Citar individualitats fora cosa una mica arriscada. Diguem només que als aplaudiments que el públic tributà a la labor desenvolupada, nosaltres afegim la nostra adhesió més fervorosa, augurant a la secció dramàtica «Joventut» els èxits més definitius com a premi a la seva vàlua artística.

Com hem dit abans, hom esparava amb interès vivíssim la sortida d'«Els Montgrins», la presentació i exhibició dels quals satisfé plenament a l'auditori, obligan a repetir algunes de les peces musicals que amb veritable mestria executaren.

Els assistents sortiren satisfets d'aquesta vetllada altament torroellenca.

ENSENYANÇA ESPECIAL DE TENEDURIA DE LLIBRES

a càrrec de

Josep Garcia Jorba

Carrer de Figueres ·

Torroella de Montgrí

NOTICIES

REGRACIAMENT — Hem rebut una lletra signada per el senyor A. Potau Torre de Mer, dirigida al nostre col·laborador en Joan Sitjas donant-li les gràcies pel seu article publicar en en el número passat. Per tractar-se d'un assumpte que ens interessa a tots copiem els següents.

«Molt agraït a la seva atenció d'enviar-me un exemplar del periòdic EMPORION en que es publica el seu article dedicat a la Diada de l'Art a Montblanc.

Aquesta festa que va deixar-lo tan satisfet, i com a vostè a tants com varen presenciar-la, estem fent gestions per que sigui una festa que es faci arreu de Catalunya, a quin efecte el dia 9 del corrent, en el Circol Artístic de Barcelona, tindrà lloc una reunió de les principals entitats artístiques d'aquesta ciutat per tal de veure la manera de aconseguir el nostre objecte tot lo avans possible i amb el màxim èxit.

I com que això ha d'ésser obra de tots, em permeto recomanar-li que faci, ja en el periòdic, ja particularment, tota la propaganda possible, i pot tenir la seguretat de que trobarà desseguida qui l'ajudarà en la seva tasca, ja que per sort encara som molts els que estem convençuts que l'art és el signe més gràfic de la

cultura d'un poble.»

EMPORION ofereix el seu concurs a tota patriòtica obra paragrafs.

SUSPENSIO. — A causa del mal temps, la companyia de comèdies de Teixidor Elies va suspendre la funció que tenia anunciada en el Saló Coll amb l'estrena de la comèdia de Josep M. Forch i Torras titulada, «Julieta filla única». Per a vui té anunciada l'estrena de l'obra «Papà Ministre» prenent-hi part tots els elements de la companyia.

VETLLADA. — Per avui diumenge esta anunciada també una interessantíssima vetllada a càrrec de la secció dramàtica de l'Ateneu Pi i Margall de La Bisbal. Es posarà en escena la forta producció de l'escriptor J. Millás i Raurell «Els fills» drama en 3 actes. Tant per la personalitat de l'autor de l'obra com per la fama de la qual ve precedida la secció dramàtica bisbalenca, amb el màxim interès recomanem aquesta vetllada.

SEMENTALS — S'ha obert ja la temporada de remonta a càrrec dels serveis de l'Estat. Com de consuetud la parada de sementals està integrada per esplèndids exemplars de la raça cavallar.

L'ANIVERSARI DE REPUBLICA.— Amplant detalls referen als extraordinaris festeigs que s'organitzen per tal de commemorar dignament l'aniversari de la República Espanyola, festa que coincidirà amb la inauguració de la Casa de la Vila recentment restaurada, podem avançar el següent programa: Matí, passada per l'orquestra i els gegants. Concert per l'Orfeó i sardanes a la plaça. Inauguració solemne de Casa de la Vila amb parlaments al·lusius a l'acte. Tarda, sardanes a la Plaça de Quintana i Combis. Nit, verllada a càrrec de diverses entitats i ball popular en un local que s'anunciarà oportunament. Com pot veu's, la festa promet constituir un gran esdeveniment.

Per arrendar

Hotel Montgrí en bones condicions. Dirigir-se a Llàmbert Presas. Torroella de Montgrí.

VETLLADA LITERARIA — Diumenge passat, la Joveniut d'Esquerra Republicana de la nostra vila, organitzà una veïllada literària orlegant-se diversos premis. L'acte tingué lloc en el local social del Centre Republicà Català.

ATRACCIO— El popular Café Nitú donà dues exhibicions un altra, el qual executà diversos treballs posant a prova una resistència muscular i una força física formidable. Els aïmans d'aquesta mena d'espectacles passaren dues veïlles mol aprofitades.

NECROLOGIQUES.— A l'avanzada edat de 88 anys ha traspassat na Caterina Llenes i Maymí, mare política de nostre company de redacció Josep Castells i de l'amic Josep Ramió. Emporion s'associa al dol de nostres amics i família tota.

—Una altre mort sensible pels lligams de bona amistat que ens uneixen amb la família dissortada, ha estat amb motiu de la pèrdua del conegut torroellenc senyor Joan Lloret, pare dels nostres companys Salvador i Francesc, als

quals tremarem, així com a tots els seus familiars, l'expressió del nostre condol.

RECTIFICACIÓ.— Al solt publicat en el prop-passat número referent a les festes anunciades per el proper 14 d'abril, cal rectificar el nom de l'orquestra que amenitzarà els festeigs, car la que l'Ajuntament té contractada és la Principal de Torroella i no «Els Montgrins com equivocadament havíem dit.

MISSA NOVA.— Diumenge passat celebrà solemnement sa primer a Missaa l'església parroquial d'aquesta vila el nostre excel·lent amic i col·laborador Mn. Joan Bosch i Riera. L'apadrinaren el seu germà Sebastià i la seva tia Maria Riera. Cantaren la célebre missa de Perosi «Pontificalis» els nostres distingits amics Joan Vila, Gabriel Quintana, Josep Cristòfol, Josep M. Mascort i Josep March, acompanyats pel notable organista de la parròquia Victor Geli. Feu un sermó eloqüent i popular el Dr. Costa, professor del Col·lell.

En el presbiteri ocupava lloc preferent ultra els padrins la mare del nou sacerdot.

L'assistència de fidels era extraordinària com en els dies de gran solemnitat religiosa palesant la religiositat del poble i les moltes amistats de les famílies Bosch i Riera.

Després de la Missa els amics i parents dels novell sacerdot foren obsequiats amb suculent àpat que francoragué en mig d'una animació i germanor agradables.

A les moltes felicitacions que tenen rebudes nostre bon amic Mn. Bosch, la seva mare germans i la família tota afegim la nostra cordialíssim.

Per molts anys.

AMB MOTIU D'UN NOMENAMENT.— Per haver estat elevat al càrrec de Cossari d'Ordre Públic de la Generalitat el senyor Pere Coll i Llac ha estat comentada entre nosaltres molt favorablement aquesta designació, car el senyor Coll és persona de molt efecte a Torroella i gaudeix per tant, d'innimes relacions i fonses simpaties. Emporion felicita el nou Comissari.

IMP. P. CASADEVALL. - TORROELLA DE MONTGRÍ

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIO COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA, 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

UN SOL FOC
 Proporciona calefacció i
 aigua calenta a tota la casa

Amb la calefacció
IDEAL CLÀSIC
 ja té vosté resolt el problema del confort
 higiènic i econòmic. Per pocs diners la pot
 vosté instal·lar en la seva casa, lliurant-se
 en la tardor i en hivern del fred i l'humitat.

PRESSUPOSTOS I PROJECTES GRATUÏTS

NARCIS VERT I FILL
 Telèfon, 11 TORRELLA DE MONTGRÍ

CINEMA MONTGRÍ

PEL·LICLES QUE PROJECTARA AQUEST CINEMA

DIUMENGE 11 MARÇ 1934

Enemigos inseparables

per

BUDDY ROGERS, MARIAM NIXON
 i GRETA NISSEN

El marido de mi novia

amb

MARY GLORY, FERNAND GRAVEY
 i PIERRE ETCHEPARE

AVIAT:

LUCES DEL BÓSFORO

MUJER PERSEGUIDA

TODO POR EL AMOR

EL HOMBRE LEÓN

SUSAN LENOX

EL SIGNO DE LA CRUZ